

práva uvedená v § 1 b) jen tím, že navrhne, aby na jeho útraty pozemkový úřad přezkoušel své rozhodnutí. Návrh podati jest dvojmo do tří týdnů ode dne, kdy zákon tento nabude působnosti, u okresního soudu, v jehož obvodě jest pozemek pachtýřem požadovaný. Návrhy opožděně zamítne soud z moci úřední.

3. Lhůty v odstavci druhém § 1 d) a v odst. 2. §u 1 e) počínají dnem, kdy zákon tento nabude působnosti.

(²) Ustanovení čl. I., lit. E, (§ 21, odst. 2.) nevztahuje se na pachtýře, jimž požadované pozemky byly přičleny do vlastnictví (§ 17) před působností tohoto zákona.

(³) Ustanovení článku I., lit. F, pokud jde o doplnění § 22 čtvrtým odstavcem o povinnosti nabyvatele pozemku ke směně, vztahuje se i na pachtýře, jimž požadované pozemky byly přičleny do vlastnictví (§ 17) před působností tohoto zákona.

Článek III.

(¹) K provedení zákona ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., jehož platnost rozšiřuje se zároveň na Hlučínsko, stanoví se další — poslední — lhůty, a to:

1. k přihlášce pachtýřů podle § 12 do 12. června 1921 a

2. k vyjádření vlastníka neb jeho správy o přihláškách podaných podle čísla 1. (§ 15, odst. 2.) do 31. srpna 1921.

(²) Přihlášek řádně podaných do 18. září 1919, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi do 30. září 1920 (čl. 2., odst. 1., zákona ze dne 6. dubna 1920, č. 247 Sb. z. a n.) se toto prodloužení netýče.

(³) Ve lhůtě v odstavci prvním pod číslem 1. uvedené ohlásiti mohou nárok i pachtýři, jichž nárok před působností tohoto zákona byl soudem zamítnut z důvodu, že nebyl ohlášen včas nebo řádným způsobem soudu nebo vlastníku. Přihlášky nároků pachtýřů zamítnutých z jiných důvodů, jakož i přihlášky dle tohoto zákona opožděně podané zamítne soud z moci úřední.

(⁴) Přihlášky, podané před působností tohoto zákona u příslušného soudu (§ 12), dosud však nevyřízené, nelze již zamítnouti z důvodů, že nárok pachtýřův nebyl oznámen včas nebo řádným způsobem soudu nebo vlastníku požadovaného pozemku. Zjistí-li soud tuto závadu, vyrozumí vlastníka nebo jeho hospodářskou správu o obsahu přihlášky sám z moci úřední na útraty pachtýřovy a určí jim zároveň přiměřenou, nejméně třineďelní lhůtu k vyjádření podle § 15. Je-li soud sám nepřislušen, postoupí přihlášku příslušnému soudu.

(⁵) Přihlášky pachtýřů podle tohoto článku jest podati dvojmo jen u okresního soudu, v jehož obvodě jest požadovaný pozemek. Doručení

přihlášky vlastníku nebo jeho hospodářské správě obstará soud z moci úřední.

Článek IV.

(¹) Provedením článku III. tohoto zákona nesmí býti zmenšen zemědělský majetek, patřící církevní nadaci nebo obročí, pod 8 ha.

(²) Soud rozhodne, který z pachtýřů domáhajících se vlastnictví k půdě církevní má ustoupiti, přihlížeje ke všem závažným okolnostem, zejména k velikosti jmění, pozemkového majetku a druhu hlavního zaměstnání pachtýřů a osob co do výživy od nich odvislých.

(³) Pachtýř, jenž má ustoupiti, může žádati, aby mu požadovaný pozemek byl podle § 29 ponechán aspoň v pachtu.

(⁴) Pachtýři, ohlásivší svůj nárok před působností tohoto zákona včas a náležitým způsobem, nepodléhají omezení tímto článkem stanovenému.

Článek V.

Zákon tento nabude působnosti dnem, kdy bude vyhlášen; provésti jej náleží veškerým ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Husák v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Burger v. r.,

též za ministra Dra Fatku.

Dr. Popelka v. r.,

též za ministry Dra Fajnora a Dra Mičuru.

Dr. Procházka v. r.

Hanačík v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Brdlík v. r.

167.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. dubna 1921,

**kterým se provádí zákon ze dne 18. března 1921,
č. 126 Sb. z. a n., o státní investiční půjčce do-
pravní.**

§ 1.

Ministr financí se pověřuje, aby vypsal státní půjčku dle zákona ze dne 18. března 1921, č. 126 Sb. z. a n., na úhradu investičních potřeb ministerstva pošt a telegrafů a ministerstva železnic dle rozpočtu státních investic na rok 1921.

§ 2.

Dlužní úpisy budou zníti na doručitele a budou úrokovány 6 ze sta zpětmo.

Ke každému dluhopisu bude připojeno 50 půlročních kuponů. Kuponů budou splatny 1. března a 1. září každého roku počínaje rokem 1922.

Ministr financí určí, v jakých kusech se dlužní úpisy budou vydávati. Každý kus je opatřen snímky podpisů ministra financí a předsedy nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

§ 3.

Splacena bude tato půjčka do konce roku 1946 tím způsobem, že dlužní úpisy budou vylosovány ve 40 půlročních tazích počínaje dnem 1. prosince 1926.

§ 4.

Půjčka bude rozdělena dle vydaných kusů na 40 pokud možno stejných částí, z nichž každá bude vylosována v půlročních tazích způsobem, který ustanoví ministr financí.

Vylosovaná část bude uveřejněna v úředním listě.

Tahy se budou konati veřejně pod dohledem zvláštní komise, kterou sestaví ministerstvo financí, za účasti nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Místo a hodina se oznámí v úředním listě nejpozději den před tahem. O slosovacím výkonu provede komise zvláštní zápis, jenž bude podepsán všemi členy komise.

§ 5.

Na každý úpis vylosované části bude vyplacena doručiteli za tři měsíce po tahu jmenovitá hodnota úpisu u ústřední státní pokladny v Praze, případně jiných plateben, jež budou stanoveny ministrem financí.

Případá-li den tahu (§ 4) nebo den splatnosti na neděli nebo svátek, bude se tah, případně výplata konati nejbližšího všedního dne.

§ 6.

Povinnost státu vypláceti úroky z vylosovaných dlužních úpisů zaniká dnem, kterého bude příslušný dluhopis splatný.

Při výplatě jmenovitých hodnot vylosovaných úpisů musí tudíž býti vráceny s dluhopisem všechny kupony v den splatnosti úpisu ještě nedospělé; nestane-li se tak, srazí se při výplatě hodnota těchto ještě nedospělých kuponů.

§ 7.

Osobám jmenovaným v § 4 zákona ze dne 18. března 1921, č. 126 Sb. z. a n., vyjímajíc žadatele za zřízení účastnických telefonních stanic, sdělí příslušné úřady (ředitelství pošt a telegrafů) výši částky, již jsou dle zákona povinny upsati. Tyto osoby provedou pod následky poznačenými v § 10 uvedeného zákona úpis do 30. června 1921 u poštovního šekového úřadu v Praze na upiso-

vacích přihláškách, jež jim dojdou současně se sdělením výše částky.

Žadatelé za zřízení účastnických stanic telefonních upíší bez vyzvání nejméně částky stanovené v odstavci prvním §u 4 uvedeného zákona; v těchto případech se provede pod následky poznačenými v § 10 uvedeného zákona úpis do 30. června 1921 u poštovního šekového úřadu v Praze na přihláškách, jež upisovatel na požádání obdrží u tohoto úřadu. Poštovní správa bude při zřizování nových stanic přednostně přihlížeti k úpisům žadatelů.

§ 8.

Průmyslovým podnikům, uhelným dolům, skladištím a pod., jež jsou spojeny vlečkami se železničními stanicemi, nákladšti a zastávkami státních i soukromých drah v oblasti republiky Československé, ukládá se, aby upsaly za každý vůz, který se na vlečce naloží, dle druhu a hodnoty zboží naloženého:

a) částku 200 Kč za každou vozovou zásilku:

1. obyčejného zboží rychlého,
2. zlevněného zboží rychlého,
3. živých zvířat,
4. zboží nákladního tř. I. a II.,
5. zboží třídy A.,
6. soli kuchyňské;

b) částku 150 Kč za každou vozovou zásilku:

1. zboží speciálního tarifu 1,
2. zboží třídy B. a C., pokud nejsou pod d) učiněny výjimky,
3. soli tovární (denaturované);

c) částku 100 Kč za každou vozovou zásilku:

1. zboží speciálního tarifu 2 a 3,
2. všech druhů uhlí, briketů a koksu;

d) částku 50 Kč za každou vozovou zásilku:

1. stavebního nářadí pol. B.—6,
2. obyčejných cihel stavebních, z pol. Z.—6,
3. tašek (žlabovnic), z pol. D.—6,
4. vápna páleného k účelům stavebním z pol. K.—1,
5. cukrových řízků vyloužených, mokrých, z pol. Z.—15,
6. šamy cukrovarnické, z pol. D.—7,

7. obyčejného pisku a obyčejné hlíny, z pol. E.—19,

8. šterku a nezpracovaného lomového kamene, z pol. Z.—43.

Pro příslušnost zboží do jednotlivých tarifních tříd (tudíž i zboží zařazeného do výjimečných tarifů) platí jediné ustanovení železničního tarifu nákladního díl I., odděl. B.

Obsahuje-li vozová zásilka různé druhy zboží, spadající do dvou neb i více oceňovacích tříd, shora v odstavci prvém tohoto paragrafu uvedených, řídí se výše úpisu dle druhu zboží náležejícího do vyšší, případně nejvyšší třídy oceňovací.

Částky, jež majitelé vleček jsou povinni upsat, řídí se dle množství vozů na vlečce v roku 1920 naložených.

Majitelé vleček, jež byly nebo budou během roku 1921 dopravě odevzdány, jsou povinni k úpisu dopravní půjčky investiční za stejných podmínek s tou změnou, že povinná částka půjčky bude vyměřena ve výši dvanáctinásobného počtu vozů na vlečce za jeden měsíc naložených.

Ustanovení předcházejících dvou odstavců platí i pro nájemce složišť a pod. a pro nakládky a vykládky vozů na širé trati.

Příslušná ředitelství státních drah anebo ředitelství (správy) drah jiných sdělí majitelům vleček, složišť a pod. prostřednictvím poštovního šekového úřadu v Praze výši povinného úpisu, a budou majitelé vleček, složišť atd. povinni pod následky ustanovení § 10 zákona ze dne 18. března 1921, č. 126 Sb. z. a n., do 30. června 1921 částky, jim dle shora uvedených ustanovení vyměřené, upsat přímo u poštovního úřadu šekového v Praze.

Ředitelství (správy) všech jiných než československých drah státních jsou povinny, aby sdělily nejdéle do 14 dnů, počínaje ode dne vyhlásky tohoto nařízení, poštovnímu úřadu šekovému seznam majitelů vleček s částkami povinných úpisů na jednotlivé majitele vleček, nájemce složišť atd. připadajících a ministerstvu železnic v téže lhůtě předložily přesné podklady, na základě jichž povinný úpis byl vypočten.

§ 9.

Odesílatelé záilek v § 6 zákona ze dne 18. března 1921, č. 126 Sb. z. a n., uvedených jsou povinni za každou vozovou záilku, kterou v některé stanici, zastávce a nákladišti státních a jiných drah v roce 1921 podají, počínaje dnem 9. května 1921 prokázati se způsobem níže uvedeným, že upsali za každý vůz částku 200 Kč, 150 Kč, 100 Kč anebo 50 Kč dle ocenění zboží v § 8, odst. a), čís. 1.—6., odst. b), čís. 1.—3., odst. c), čís. 1.—2., a odst. d), čís. 1.—8., tohoto nařízení uvedeného.

Ustanovení § 8 tohoto nařízení o různých druzích zboží téže vozové záilky, spadajících do různých oceňovacích tříd, platí i pro odesílatele vozových záilek v § 6 uvedeného zákona poznačených.

Odesílatelé těchto záilek provedou úpisy buď u poštovních úřadů nebo všeobecných upisoven, jež budou úředně vyhlášeny.

Poštovní úřady vydají upisovatelům ihned při úpisu zvláštní úřední kontrolní známky s označením: „Investiční půjčka dopravní republiky Československé“, a to na každých upsaných 50 Kč jednu známku.

Provedou-li se úpisy u jiných upisoven, vydá poštovní úřad šekový tyto kontrolní známky toliko na požádání upisovatelovo prostřednictvím upisovny.

Odesílatel jest pod následky ustanovení § 10 zákona ze dne 18. března 1921, č. 126 Sb. z. a n., povinen odevzdati příslušnému staničnímu úřadu železničnímu při podeji zboží tolik kontrolních známek, jež odpovídají množství vagonových záilek a ocenění zboží v odstavci prvém uvedenému. (Na př.: za dvě celovozové záilky živých zvířat 8 kontrolních známek, za 10 vozových záilek šámy cukrovarnické 10 kontrolních známek.)

§ 10.

Upisovatelům dle §§ 4 a 5 zákona ze dne 18. března 1921, č. 126 Sb. z. a n., kontrolní známky uvedené v § 9 tohoto nařízení vydávány nebudou.

§ 11.

Ustanovení § 7 zákona ze dne 18. března 1921, č. 126 Sb. z. a n., provede ministerstvo železnic zvláštními výnosy, jež vydá na podřízené úřady československých státních drah, jakož i na správy ostatních drah.

§ 12.

Vadia a kauce skládané z jakéhokoliv titulu jako záruky pro správu železných drah státních a jiných, jakož i pro správu pošt a telegrafů, buďtež, pokud se nejedná o dodávky vyhrazené drobným živnostníkům, skládány napříště až do poloviny v dluhopisech této půjčky.

Rovněž buďtež záruky za uvěřené dovozní, nájemné, vlečkové a jiné smlouvy skládány napříště až do poloviny toliko v dluhopisech této půjčky investiční.

Ustanovení tato nevztahují se na vadia a kauce složené dle platných předpisů v hotovosti.

§ 13.

Správám všech jiných než státních drah československých se ukládá přesné provedení zákona a tohoto nařízení, jakož i povinnost, aby dodržely všechny pokyny, jež jim ministerstvo železnic za účelem provedení tohoto zákona vydá.

§ 14.

Stanoviti upisovací kurs, jakož i podmínky upisovací a platební přísluší ministru financí.

§ 15.

Tato půjčka jest osvobozena od daně důchodové (rentové).

§ 16.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 17.

Ministrům financí, pošt a telegrafů a železnic se ukládá, aby toto nařízení provedli.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Beneš v. r.

Dr. Burger v. r.,

též za ministra Dra Fatku.

Hanačík v. r. Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Kovařík v. r. Husák v. r.

Dr. Šusta v. r. Dr. Brdlík v. r.

Dr. Procházka v. r. Dr. Mičura v. r.

168.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. dubna 1921,

kterým se rozšiřuje platnost zákonů o právu tiskovém, spolkovém a shromažďovacím na Hlučínsko.

Podle § 3 zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., o inkorporaci kraje Hlučínského, se nařizuje:

§ 1.

Zákony o tisku ze dne 17. prosince 1862, č. 6 ř. z. z r. 1863, ze dne 15. října 1868, č. 142 ř. z., a ze dne 9. července 1894, č. 161 ř. z., zákon o právu spolkovacím ze dne 15. listopadu 1867, č. 134 ř. z., a zákon o právu shromažďovacím ze dne 15. listopadu 1867, č. 135 ř. z., nabývají dnem 15. května 1921 platnosti na Hlučínsku.

§ 2.

Týmž dnem pozbývají platnosti dosavadní předpisy říšskoněmecké o právu tiskovém, spolkovém a shromažďovacím.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 15. května 1921 a provede je ministr vnitra.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Kovařík v. r. Dr. Brdlík v. r.

Dr. Šusta v. r. Dr. Burger v. r.

Husák v. r. Hanačík v. r.

Dr. Beneš v. r. Dr. Procházka v. r.

Dr. Fajnor v. r.

169.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. dubna 1921,

kterým zrušují se některá doposud platná omezení při hospodaření ovocem a zeleninou a ovocnými a zeleninovými výrobky.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje toto:

§ 1.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 18. května 1920, č. 350 Sb. z. a n., o úpravě obchodu ovocem a zeleninou, dále nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. července 1920, č. 425 Sb. z. a n., o zpracování ovoce a hospodaření ovocnými výrobky v zásobovacím období 1920/21, a konečně nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. listopadu 1920, č. 622 Sb. z. a n., o ceně marmelády a povidel z kampaně 1920/21, se zrušují.

Současně pozbývají platnosti veškerá nařízení vydaná na základě svrchu uvedených předpisů.

§ 2.

Obchod ovocem a zeleninou a ovocnými a zeleninovými výrobky uvnitř území republiky Československé jest volným.

Vývoz ovoce a zeleniny a výrobků z nich za hranice státu jest i dále zakázán.

Po zajištění tuzemské potřeby ovoce a zeleniny a ovocných a zeleninových výrobků může